

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE** zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 19 april 2006 het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Not.nr. 66.24.843/99/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

, bestuurder vennootschappen, geboren te op
, wonende te ;

Verdacht van :

Te op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 1997 tot en met 31 december 1997 (stuk 5 en 65)

- bij inbreuk op artikel 44 § 1-1., 64, eerste, tweede, derde en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)
- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of

meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaan- bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabili- teit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwets- bare gebieden.

In casu:

- A. het bouwen van een bijgebouwtje aan het bestaande gebouw van 9 meter op 1,5 meter op percelen
- B. het verharden met dolomiet van het terrein achter de paardenstal en woning op per- celen
- C. het aanteggen van een paddock van 31, 66 meter op 20 meter op perceel
- D. het plaatsen van lichtmasten op perceel

gelegen in woongebied met landelijk karakter volgens het gewestplan d.d. 30 mei 1978 zonder verdere planologische voorschriften (stuk 26, 30, 54 en 66).

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B, C en D de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit. De verjaring van de strafvordering tijdig en regelmatig gestuit zijnde binnen de vijf jaar te rekenen van de dag waarop het misdrijf werd gepleegd, met name en ondermeer door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door het proces-verbaal d.d. 17 april 2002 (stuk 20).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

- perceel
- perceel

aard en oppervlakte:

- perceel huis 11 a 22 ca
- perceel tuin 10 a 41 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te

op wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen

- perceel krachtens de akte van echtscheiding onderlinge toestemming verle- den op 06/01/1997 geregistreerd op 17/01/1997;
- perceel krachtens de akte van aankoop verleden op 28/06/2000 geregistreerd op 28/06/2000.

Gezien de processen-verbaal;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;

Gehoord de beklaagde in zijn antwoorden en verdediging vertegenwoordigd door zijn raadsman mr. advocaat te

De zaak werd in beraad genomen op 22.2.2006.

Overwegende dat de Prokureur des Konings ter terechtzitting stelt dat de instandhouding van de in casu wederrechtelijk uitgevoerde werken niet langer strafbaar is zodat beklaagde voor dit gedeelte van de tenlastelegging dient te worden vrijgesproken.

Dat de verdediging van beklaagde stelt dat de strafvordering wat betreft tenlasteleggingen B, C en D vervallen is door verjaring.

Dat de Prokureur des Konings voorhoudt dat de strafvordering wat betreft zowel tenlastelegging A als tenlasteleggingen B, C en D gestuit werd door het proces-verbaal nr. dd. 17.4.2002.

Dat voornoemd proces-verbaal betrekking heeft op tenlastelegging A en alsdan er nog geen sprake was van de inbreuken, vervat onder tenlasteleggingen B, C en D.

Dat pas in het proces-verbaal nr. dd. 17.1.2003 en proces-verbaal nr. dd. 9.5.2005 voor het eerst melding werd gemaakt van deze inbreuken.

Dat proces-verbaal nr. dd. 17.4.2002 dan ook bezwaarlijk stuitend werkt voor tenlasteleggingen B, C en D.

Dat de strafvordering met betrekking tot tenlasteleggingen B, C en D verjaart na verloop van 5 jaar.

Dat in de periode van 31.12.1997 tot en met 31.12.2002 geen daad van onderzoek of vervolging werd gesteld met betrekking tot tenlasteleggingen B, C en D zodat de strafvordering met betrekking tot tenlasteleggingen B, C en D vervallen is door verjaring.

Dat beklaagde bij zijn verhoor dd. 22.6.1999 bevestigde in 1997 een gemetseld bijgebouwtje van 9 m op 1,5 m aangebouwd te hebben zonder vergunning.

Dat ook thans nog geen vergunning werd verleend voor dit bijgebouwtje en beklaagde evenmin is overgegaan tot afbraak.

Dat beklaagde ter terechtzitting de Rechtbank verzoekt de zaak uit te stellen in afwachting van het resultaat van de regularisatieprocedure die hij zinnens is op te starten.

Dat beklaagde hieromtrent geen enkel stuk voorlegt.

Dat de Rechtbank van voordeel is dat aan beklaagde reeds ruimschoots de tijd werd geboden een nieuwe regularisatieprocedure op te starten zodat zij niet ingaat op zijn verzoek tot uitstel.

Dat de tenlastelegging A, in hoofde van beklaagde weerhouden, de Rechtbank bewezen voorkomt.

Dat de bestraffing dient bepaald te worden, gelet op de aard van de tenlastelegging en de ingesteldheid van de beklaagde.

Dat beklaagde een bijgebouwtje bouwde zonder zich te storen aan de bestaande regelgeving.

Dat hiernavolgende bestraffing zich opdringt.

M.b.t. de herstelvordering

De herstelvordering uitgaande van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur datee van 7.6.2004 op het ogenblik dat voor wat betreft tenlasteleggingen B, C en D de strafvordering reeds verjaard was;

De herstelvordering, voor zover zij betrekking heeft op tenlastelegging B, C en D wordt derhalve afgewezen als onontvankelijk.

De herstelvordering blijft evenwel bestaa met betrekking tot tenlastegging A.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde dienaangaande de afbraak van het wederrechtelijk opgetrokken en aangebouwd bijkomend volume aan de bestaande onvergunde grote berging op perceel

Tevens vorderde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn, de Rechtbank aan beklaagde een dwangsom op te leggen van 150 euro per dag (stuk 52 straf dossier).

De ingediende herstelvordering is naar het oordeel van de Rechtbank noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven onder de tenlastelegging A een einde te stellen en legt aan de beklaagde geen kennelijk onredelijke last op.

Tot deze herstelvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften.

Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur.

De herstelvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening genomen.

De herstelvordering moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

Dat de herstelvordering bij de beklaagde thans als kennelijk onredelijk zou overkomen, is louter en alleen een gevolg van de eigen beslissing van de beklaagde om, goed bewust van het wederrechtelijke van zijn handelen, deze constructie aan te leggen.

Het feit dat beklaagde voor een voldongen feit zorgde, mag niet gevaloriseerd worden door het afwijzen van de herstelvordering.

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd zoals vermeld, gevraagd een

dwangsom op te leggen van 150 euro per dag.

De rechtbank is evenwel van oordeel dat een dwangsom van 50 euro per dag als gepast kan beschouwd worden.

De Hoge Raad voor het Hertelbeleid werd opgericht bij decreet van 4.6.2003, houdende wijziging van het decreet van 18.5.1999.

Art. 198bis van het decreet van 18.5.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals ingevoegd door art. 11 van het voormeld decreet van 4.6.2003 bepaalt dat de regels inzake het in te winnen eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid pas in werking treden nadat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is opgericht en het huishoudelijk reglement is goedgekeurd. Op 16.12.2005 werd het huishoudelijk reglement goedgekeurd.

De rechter kan ingediende vorderingen voor bouwinbreuken die dateren van voor 1.5.2000 en die nog niet voor eensluitend advies aan de Hoge Raad werden voorgelegd, alsnog voor advies aan de Hoge Raad voorleggen.

Het betreft dus een mogelijkheid en geen verplichting voor de strafrechter.

Waar de Hoge Raad voor het Herstelbeleid ook bevoegd is om een eensluitend advies te verlenen over de opstarting van de ambtshalve uitvoering van het vonnis of arrest door de stedenbouwkundig inspecteur, acht de Rechtbank het in casu niet aangewezen dit advies in te winnen. Dit zou bovendien de afhandeling van de zaak nodeloos vertragen.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 4 V.T., art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190 ter, 191, 194, 195;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew.art.36

wvv 07.02.2003;(opdecimen)

Strafwetboek, art. 2, 38, 40;

W. 1.8.1985,art. 28,29; gew. W. 24.12.1993,art. 3 & W.22.04.03; K.B. 18.12.1986, art.58; gew.K.B.

19.12.2003, art.45 WVV 07.02.2003; gew. art. 1 K.B. 31.10.2005);

EG Verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);

art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

Spreekt de beklaagde vrij voor tenlasteleggingen A, B, C en D enkel wat betreft de instandhouding.

Verklaart de tenlasteleggingen B, C en D vervallen door verjaring.

Veroordeelt de beklagde voor de feiten omschreven onder de tenlastelegging A, met uitzondering van de instandhouding, tot een geldboete van HONDERD FRANK, gedeeld door 40,3399, met 1990 opdecimen verhoogd [=x 200], **495,79 euro** bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf van maand.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO met 45 opdecimen verhoogd, € 137,50 bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrag** tot financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de beklagde éénmaal deze som;

Legt tevens aan de veroordeelde een **vergoeding** op van € 25 als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;

(K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -Wet 28.07.'92)

Kosten: Veroordeelt de beklagde tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op: 138,18 euro;

M.b.t. de herstellvordering

Verklaart deze met betrekking tot tenlasteleggingen B, C en D onontvankelijk.

Beveelt de beklagde, op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur tot het herstel in de oorspronkelijke staat binnen een termijn van 6 maanden vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis, nl. door afbraak van het wederrechtelijk opgetrokken en aangebouwd bijkomend volume aan de bestaande onvergonde grote berging op perceel

Beveelt dat voor het geval de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig art. 153 al. 1 van het decreet van 18.5.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de beklagde een dwangsom zal worden verbeurd van 50 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

---- NEGENTIEN APRIL TWEEDUIZEND EN ZES ----

Aanwezig: -----

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
Substituut-Procureur des Konings;
adjunct-griffier;